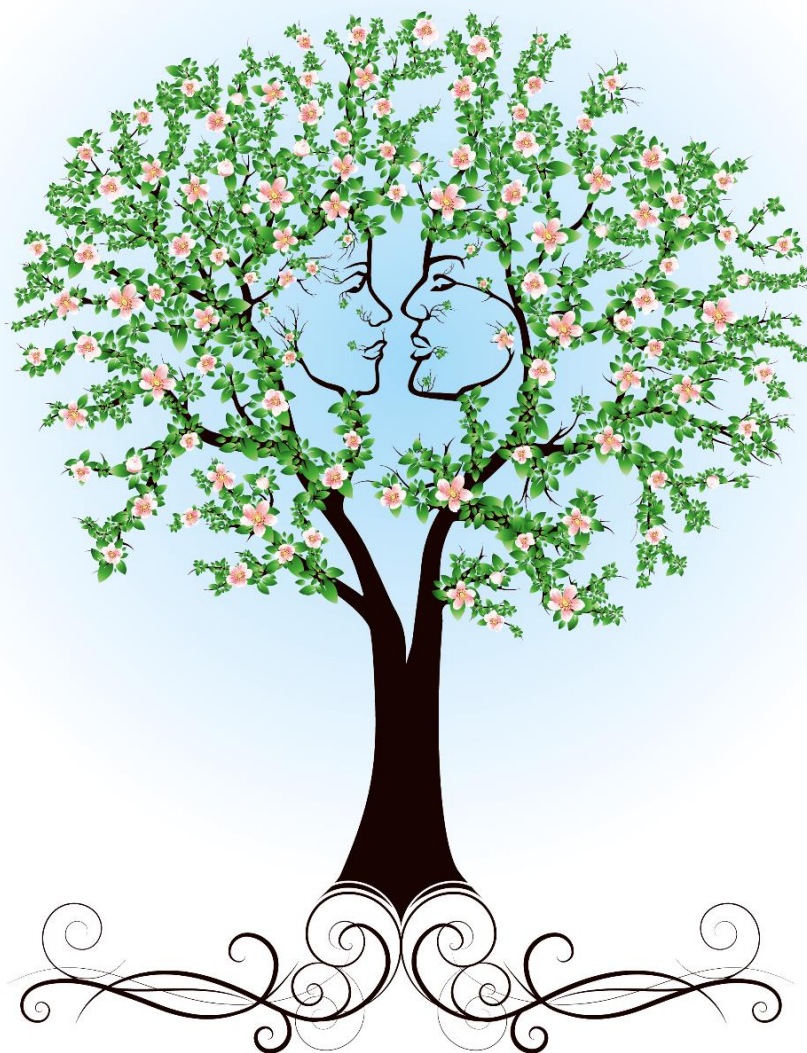

38. ročník

Hanácký divadelní máj

2024

Závěrečné kukátko

Němčice nad Hanou

Závěrečné slovo starosty města

Vážení aktéři a příznivci ochotnického divadla, vážená odborná poroto,

v letošním roce jsme opět společně prožili opravdový divadelní svátek v Němčicích nad Hanou. Již 38. ročník Hanáckého divadelního máje nabídl pestrou řadu divadelních představení a u těch soutěžních neměla odborná porota zajisté lehký úkol vybrat to nejlepší. Kusy, které jsem měl možnost zhlédnout, mě velice zaujaly a herecké výkony byly opravdu výborné. Děkuji tímto všem divadelním souborům, které se letošního ročníku zúčastnily, a přeji jim, ať je jejich práce, která je zároveň koníčkem, nadále baví a daří se jim oslovit diváky a sklízet zasloužený potlesk. Poděkování patří také vám, milí diváci, kteří jste navštěvovali představení a ohodnotili výkony herců potleskem či hlasováním. Velký dík patří také odborné porotě, která bedlivě sledovala všechna představení, hodnotila je a předávala všem divadelním aktérům cenné zkušenosti a rady. Pevně věřím, že se opět všichni uvidíme za rok v Němčicích nad Hanou na dalším ročníku této krásné kulturní akce s dlouholetou tradicí.

Jsem přesvědčen, že se letošní ročník vydařil, a aby tomu tak bylo a všichni jsme si jej mohli užít, bylo nutné vše perfektně zorganizovat. Proto obrovský dík patří celému realizačnímu týmu – přípravnému výboru, zvukovým a osvětlovacím technikům, členům našeho divadelního spolku Na štaci a dalším dobrovolníkům z řad občanů a pracovníků městského úřadu. Bez vás všech by se tato krásná akce nemohla uskutečnit.

Velké poděkování patří také všem, kteří podpořili konání Hanáckého divadelního máje finančními nebo věcnými dary. Bez vás by se letošní ročník nemohl uskutečnit. Hlavními podporovateli tradičně byly Ministerstvo kultury ČR, Olomoucký kraj, samozřejmě město Němčice nad Hanou a mediálním partnerem bylo Rádio Haná. Záštitu nad 38. ročníkem Hanáckého divadelního máje převzal hejtman Olomouckého kraje Ing. Josef Suchánek a radní Olomouckého kraje Bc. Jan Žůrek, který nás zároveň opětovně poctil svou návštěvou. Ještě jednou všem děkuji a věřím, že nám zachováte nadále svou přízeň.

Letošní ročník jsme všichni společně prožili v příjemném prostředí a příjemné atmosféře. Přestože bylo krásné počasí, které vybízelo k práci na zahrádkách a výletům s rodinou či přáteli, je návštěvnost představení signálem pro pokračování Hanáckého divadelního máje v Němčicích nad Hanou. Přeji tedy nám všem, abychom se ve zdraví a spokojenosti opět sešli v sále kina OKO v Němčicích nad Hanou na 39. ročníku Hanáckého divadelního máje a znovu zde prožili krásné okamžiky.

Těším se na Vás.

Martin Ernst, starosta města Němčice nad Hanou

Hosté naší přehlídky

Radní Olomouckého kraje pro kulturu a památkovou péči

Pan Bc. Jan Žůrek stejně jako loni převzal záštitu nad letošním HDM a navštívil město Němčice nad Hanou v den zahájení. V sobotu 27. 4. 2024 vystoupil spolu se starostou města Němčice nad Hanou Martinem Ernstem a ředitelkou festivalu Janou Oulehlovou.

Hosté z Vysokého nad Jizerou

V pondělí 29. dubna nás poctili svou návštěvou hosté z místa, kde se koná národní přehlídka Krakonošův divadelní podzim. K divákům promluvila paní Svatava Hejralová, ředitelka Krakonošova podzimu.

Hodnocení divadelních představení odbornou porotou i diváky

Sobota 27. 4. 2024

DS Smotaná hadice – Tři holky jako květ

Režie: Hana Svačinová

Úvodní představení Hanáckého divadelního máje 2024 bylo v režii DS Smotaná hadice z Křenovic. Ten do Němčic přivezl komedii o životních radostech i strastech „Tři holky jako květ“. Křenovická děvčata sáhla po brilantním textu Irské autorky Elaine Murphy, který byl několikrát oceněn (např. Společností irských dramatiků a scénáristů ji ocenila jako nejlepší hru roku 2009). Mimo Dublin ji diváci mohli a mohou vidět nejen na světových jevištích, ale i na těch našich v Praze. Divadelní studio DVA hru uvádí s Eliškou Balzerovou, Ivou Pazderkovou a Marikou Šoposkou.

Hra je sérií monologů - stand-upů. Na jevišti se střídají tři ženské postavy a každá svou promluvou podkřívá svůj příběh, který se více a více propojuje s příběhy dalších dvou hereckých partnerek. Velikým úskalím je pro režisérku monology postavit a propojit tak, aby se hra nestala brzy stereotypní a monotónní. K tomu režisérka Hana Svačinová využívá zejména vnější prostředky – stínohru, práci s rekvizitou, hudbu a jasné charakterové rysy postav.

Herecky je inscenace pěkně zvládnutá. Režisérka vybrala dobré typy a velmi šikovné herečky, které se skrze vnější znaky postav snaží dopracovat k nitru charakteru. Nejdál je v tomto případě postava Emily v podání Emilie Vránové. Nejstarší ze tří dam je na jevišti velmi přirozená, skvěle pointuje a její projev je upřímný a uvěřitelný. I přes minimum vnějších znaků, a možná právě díky tomu, je její postava vnitřně bohatá a plná.

Zdárně ji následují i další dvě spoluherečky. Martina Večerková v roli Laury a Alice Ohlidalová v roli Alice. U obou však vnější herecké znaky převládají nad těmi vnitřními. I přesto, že dámy vyzařují obrovskou dávkou energie, jejich postavy jdou zatím více po povrchu. Jako diváka mě zajímá jejich vnitřní svět a hodnocení jejich jednání skrze postavu i sebe sama.

Největší rezervy vidím v režijně-herecké práci. Herci přijdou na jeviště, postaví se do středu scény a začnou svůj monolog. Snad by stálo na zvážení, zda je možné monology začít dříve - už s příchodem na jeviště. Výstupy by se staly plastičtější, divadelnější a méně stand-upové. Lépe by také mohly fungovat mizanscény.

I přesto, že ve hře nevidíme ani jeden dialog, herec vždy potřebuje na jevišti partnera, kterému adresuje promluvu nebo její část. Může to být například divák, vnitřní já nebo imaginární postava či předmět na jevišti. Domnívám se, že by hře prospělo, kdyby se ubralo na množství promluv k divákovi, zpřesnila se práce s rekvizitou a přidalo se vnitřních monologů. Výstupy v rámci celé hry pak nebudou sklouzávat k monotónnosti a stereotypu.

První představení letošní přehlídky máme za sebou. Smotaná hadice ukázala své kvality a předvedla se jako velmi šikovný soubor. Vybrali si velmi kvalitní text, dobře ho obsadili, zahráli a diváčky byli velmi úspěšní. Laťku nasadili vysoko.

Juraj Háder

Neděle 28. 4. 2024

Červiven - Adam Stvořitel

Režie: Petra Severinová a Adam Růžička

Adam Stvořitel je posledním společným dramatickým (a celkově literárním) počinem z dílny bratří Čapků. Podle náročnosti textu i dlouhé době, po kterou byl utvářen, můžeme odvodit, že autoři pracovali ve shodě a naplno, se silným intelektuálním a uměleckým nasazením. Světová premiéra dramatu proběhla 12. dubna 1927 (rok

po jeho dopsání) na scéně Národního divadla v Praze v režii Karla Huga Hilara a ve výpravě Vlastislava Hofmana. Knižně vyšla až po jevištním uvedení, v květnu 1927. Inscenace (i text) se setkala s protichůdnými názory kritické i divácko - čtenářské obce. Výtky se většinou týkaly nízké míry dramatičnosti, filozofické komplikovanosti textu, která klade na diváka nepřiměřené nároky, nebo polytematičnosti, jež rozbíjí jednotu celku. Adam Stvořitel (hlavně ve srovnání s pozdějšími úspěchy dramata Karla Čapka) zůstal ve své době nedoceněn a nepochopen.

Adam Stvořitel pojednává o destrukci stávajícího světa (i lidstva) a utváření nového, které má v rukou Adam, později i jeho Alter Ego. Krásné myšlenky, ideály a cíle tvůrců nemají tentýž obraz v realitě, a tak se nový svět ve svých negativních začíná nápadně podobat onomu zničenému. Konflikty spějí až k totální válce mas a zavržení stvořitelů. Ti mají v rukou možnost svět znovu znegovat, ale kvůli Zmetkovi, jenž mermomocí lpí na životě, tak neučiní. Dávají tedy událostem volný průběh.

Formálně hra přebírá podobu revue s řadou pospojovaných výjevů. V Adamu Stvořiteli se vypráví bohatý příběh s rozvitým dějem a značným množstvím postav. Původ komplikovanosti textu lze vysledovat ve snaze o co nejpresnější zachycení filozoficko - politického pohledu na nejaktuálnější aspekty soudobého lidského společenství. Z mnoha řešených témat zmiňme například: budování nového světa na jeho rozvalinách (vliv světové války), otázka nadčlověka (vliv Nietzscheho), problematika ideologií skrývajících nebezpečí zneužití (nacionální socialismus, komunismus), nevhodně radikální řešení situací (revoluce) a mnohá další. Závažnost témat vedla autory k volbě formy komedie a satiry, aby se drama stalo pro diváky a čtenáře únosné (Čapkové se i přesto museli potýkat s obviněními z pesimismu, nihilismu a negace veškeré lidské práce na zlepšení světa).

Soubor SpgŠ Červiven z Krnova přistoupil k této látce tvořivě a zároveň pietně. Jak při diskusi řekl, chtěli si vyzkoušet cizího, chytrého autora oproti divadlu autorskému. Vedoucí souboru Petra Severinová proto přinesla Adama Stvořitele, udělala dramaturgickou úpravu, kterou zjednodušila text, ale ponechala syžet beze změny, upravila počet hrajících figur, ale ty nejdůležitější ponechala. Asi by tak postupoval každý renomovaný dramaturg. Ale teď přichází fáze režijní, jak text zajímavě a překvapivě zviditelnit na jevišti. V inscenaci se snaží mladí herci postupovat cestou činoherního herectví, ale ukazuje se, že tam, kde musí jednat cizími slovy, naplňovat text, který není jejich vlastní, narážejí na limity svých schopností a řemeslných dovedností. Ani režie jim moc nepomáhá s výstavbou dramatických situací. Sledujeme více výsledky jednání než samotný proces jednání, který vždy bývá zajímavější. Soubor se snaží všechny báječné, chytré a výrazné filozofické myšlenky vydeklamovat, donést je tak říkajíc na zlatém podnosu přímo do hlav diváků. A zase se ukazuje, že text je psán autory z pozice myšlenkových tezí. Nic proti tomu, tak se v první polovině dvacátého století psávalo, pro čtení je to velmi a velmi zajímavé, ale pro hraní víc než obtížné.

A tak u Červivenu zůstalo zatím jen u pokusu zinscenovat myšlenkově náročného Adama Stvořitele, nicméně u pokusu smysluplného, neboť už samotná práce, herecká, výtvarná i režijní jejich divadelní tvorbu musela obohatit.

Jaroslav Kodeš

Kroužek divadelních ochotníků ve Hvozdné - Šťovík, pečené brambory

Režie: Jan Holcman

Ochotníci z Hvozdné přijeli na letošní Hanácký divadelní máj s inscenací hry maďarského autora Zoltána Egréssyho Šťovík a pečené brambory v překladu Táni Dimitrové. Režisérem inscenace je někdejší profesionální herec, absolvent katedry herectví JAMU Jan Holcman j. h. Trojici rozhodčích hrají Jakub Henzelý, Jaromír Javora a David Langer.

Scénu a kostýmy si vytvořil soubor sám. Je velice jednoduchá. Tři lavičky bez opěradel u zadní stěny šatny rozhodčích uvnitř fotbalového stadionu, jedna z pohledu diváka z kraje vlevo. Mírně mimo střed zadní stěny je vchod do šatny z předsíně, ve které je vlevo z pohledu diváka neviditelný záchod a vpravo někde za zdí sprcha. Před pravou větší částí zdi pak jsou dvě lavičky, mezi nimi stolek s varnou konvicí a dvěma hrnkami na kávu. Na stěně tabule s nákresem hřiště opatřená psacími potřebami pro nákresy herních situací. Nahoře na zdi nějaké vlajky klubů, zlatý pohár pro vítěze a pár drobností.

Hra začíná příchodem prvního z trojice rozhodčích velmi důležitého zápasu maďarské fotbalové ligy, ve kterém se rozhoduje o sestupu do nižší soutěže. Vzápětí přichází druhý pomezní a pak hlavní rozhodčí, všichni tři se začínají převlékat do svých dresů: hlavní do žlutého trička a černých trenýrek, oba pomezní do černého. V průběhu převlékání vedou nejrůznější dialogy o fotbale i o svých životech.

Nejde však hlavně a jen o fotbal. Egréssy na pozadí fotbalového zápasu ukazuje obraz světa mužů a žen, kteří mají stejně jak všichni lidé nějaké sny o svém životě. Občas se ale stává, že nám naše sny překazí jiní lidé... Někdy si za to může člověk sám, někdy má smůlu a narazí na někoho, komu jde o vlastní zájem, a bezohledně zlikviduje i sebemenší naději na naplnění zájmu jiného. V takové situaci často dochází k sebevraždám, pomstám, nebo také na konstatování, že i s velkou životní prohrou je možné se vyrovnat a hledat si štěstí jinde. I o tom se ve Šťovíku a pečených bramborách hraje.

V první části představení je v původním textu autorem popisována trojice rozhodčích tak, aby se divák mohl orientovat, v jaké životní situaci je momentálně každý z nich. Je zde i náznak jisté pomsty za něco, co má na svědomí jeden z nich vůči druhým dvěma. Konkrétně hlavní rozhodčí, který jednomu z pomezních zničil životní kariéru a druhému odloudil manželku. Režijně však není určeno, co z textu je primárně důležité a co už je autorem napsáno jen pro pobavení. To vede k určitým problémům v orientaci diváka v celkovém ději. Naštěstí však to hlavní sdělení zazní dostatečně silně, a to ve chvíli kdy první pomezní říká druhému: „Tento zápas je pro hlavního velice důležitý. A já mám takový pocit, že se mu ale vůbec nevydará ...“

Po přestávce se dostává děj do prvních minut po ukončení zápasu. Ten skončil fiaskem celé trojice, které jde doslova o život. Vztekly dav fanoušků domácích se dobývá do šatny a hrozí lynč. V té chvíli padnou i všechny zábrany, a publikum sleduje řetěz osobních střetů mezi hlavním rozhodčím a prvním pomezním nejen o to, kdo co pokazil v průběhu zápasu, ale také o prohřešky v minulosti. Druhý pomezní řeší silné zažívací potíže.

Herecké režie se vyznačují tím, že v nich není na prvním místě téma a závěrečná katarze, tedy aby divák odcházel domů se silným zážitkem, který se promítá i do jeho života, ale hlavně jde o využití hereckých příležitostí s cílem o nejvíce pobavit a rozesmát publikum. V případě tohoto představení ochotníků z Hvozdné jde o tři herecké koncerty. Všichni tři shora vyjmenovaní pod vedením Jana Holcmana hrají své herecké party velmi dobře až výborně.

A publikum se dobře baví. Nicméně to, o čem tahle Egréssyho hra hlavně je, zůstává většině publika utajeno.

Ladislav Vrchovský

Pondělí 29. 4. 2024

DS J. K. Tyl Brodek u Přerova - A je to v pytli

Režie: Eva Šmídová

Pondělní představení bylo v režii divadelního souboru Tyl z Brodku u Přerova. Po velmi úspěšné hře *Upokožená*, kterou jsme v Němčicích mohli vidět před dvěma roky, sáhl soubor tentokrát po dalším výborně napsaném kusu – komediální frašce „A je to v pytli“.

Mistr frašky Ray Cooney ji napsal společně se svým synem Michaelem. Oba autoři a jejich hry jsou velmi oblíbené a hrané. Tituly jako např. *1+1=3*, *Prachy*, *Mrtvola v hotelu Westminster* a další můžeme vidět u spousty profesionálních i ochotnických souborů. Za všechny jmenujme třeba Městské divadlo Brno. Cooneyovky, jak se jejich hry občas označují, nabízí kvalitní a propracovaný text, výrazné herecké příležitosti, zajímavé zápletky a plejádu gagů.

Hlavní postavou hry je mladý muž Tom Kerwood (Michal Vrbka), který se svou manželkou Lindou (Kamila Urbanová) očekávají příchod pracovnice z Úřadu pro adopci dětí. Ta má rozhodnout o jejich dalším rodinném směřování. Místo příprav na její návštěvu však musí Tom postupně čelit nečekaným situacím a problémům, které do jejich domova vnesou jeho dva mladší bratři Dick (Petr Horák) a Harry (Štěpán Procházka). V dobré víře potěšit nebo pomoci sobě a svému nejstaršímu bratrovi roztáčí

kolotoč plný problémů, lží a vytáček. Katastrofy se vrší jedna na druhou a postavy se v nich začínou ztrácet, dokud nepřijde šťastná náhoda, která rozmotá klubko lží.

Inscenovat Coneyho frašku je těžký úkol. Je k němu třeba propracovaná režie a dramaturgie i precizně zvládnuté řemeslo. Režisérka Eva Šmídová si hru upravila velmi citlivě. Zachovává významné dějové zvraty a díky kratší stopáži nabízí prostor pro svižnější tempo hry. Režijně má inscenace mezery zejména v logice jednání postav. Samoučelně narežirované gagy nevycházejí ze situací a jsou do hry násilně vloženy. Režisérka by také měla lépe pracovat s tempo-rytmem hry, který v první polovině hry velmi vázne.

Typově je inscenace velmi dobře obsazená. Především dámská část souboru dokáže na jevišti průběžně jednat a vytvářet napětí skrze pauzy i dobrý timing. Nejlépe je to vidět u konstábla Downse (Aneta Kivaňová), paní Potterové (Květa Dienerová) a manželky Lindy. A právě Linda krásně vychází ze situací a své gagy vytváří skrze jevištní jednání.

Tři hlavní hrdinové jsou též obsazeni velmi pečlivě. Hlavní hrdina Tom doslova překypuje energií, se kterou řeší nenadálé situace. Na jevišti působí přirozeně, avšak hned od začátku nasadí tak vysoké tempo, že ho po chvíli nedokáže dále stupňovat. Fraška negraduje a po čase působí monotónně. Jeho dva bratři zvládají narežirované gagy a baví diváky svými kousky. Myslím si, že kdyby si oba ujasnili míru stylizace své postavy a vztah k nejstaršímu bratřovi Tomovi, nepůsobili by na jevišti jako prostřácci, jejich gagy a vtipy by více vycházely ze situací a nebyly by tak samoučelné.

DS J. K. Tyl si vybral těžký žánr. I přes nejistou první půlku nám po přestávce ukázal, že dokáže komedii tohoto typu velmi slušně uhrát. Ostatně, bouřlivé reakce diváků, myslím, mluví za vše.

Juraj Háder

Úterý 30. 4. 2024

ZUŠ Němčice nad Hanou - Zlý sen

Režie: Zdeňka Gregorová a kolektiv

Kolektiv žáků ZUŠ v Němčicích nad Hanou společně pod vedením Zdeňky Gregorové připravil a následně nastudoval vlastní - autorský text pod názvem „Zlý sen“. Měli jsme možnost vidět ho v rámci HDM 2024 v úterý. Jedná se o příběh vycházející ze zkušenosti samotného dramatického kroužku, kdy je kolikrát obtížné a zároveň velmi tvůrčí, najít literární, ideový námět pro novou tvorbu. Hledání toho, co budeme hrát. A to není mnohdy vůbec jednoduché, protože nejde jen o to vybrat text, ale také získat upřímný zájem všech „dramatáků“ na něm pracovat a něco se na něm naučit. Studenti od Zdeňky na to šli fikaně a jako základní dramatický konflikt ve své inscenaci přijali střet odlišných přání mezi chlapci a děvčaty o tom co hrát. A tak vznikl příběh, co se stane, když se potká šest Disney princezen a jeden kluk, který z toho není dvakrát nadšený.

Byli jsme svědky živého představení, kdy dětské herci nebyli svazováni nějakými specifickými charaktery svých postav, ani jazykem neznámého autora, ale mohli svobodně a podle své fantazie jednat sami za sebe v příslušných situacích děje. A to je největší pozitivum tohoto díla. Samozřejmě, že tu nalezneme řadu nedokonalostí z hlediska divadelního řemesla (mluva, otáčení se zády do publika, klopýtavý rytmus),

ale to jsou technické nedostatky, které se lze snadno časem naučit. Prostě, děti ze ZUŠ společně se svým vedením přišli jak na to. Teď to jen dále rozvíjet. Ať se daří.

Jaroslav Kodeš

DS Osvětová beseda Velká Bystřice - S hlavou v oblacích

Režie: František Jakub Denk a Pavel Dorazil

DS Osvětová beseda Velká Bystřice přijel na letošní Hanácký divadelní máj s komedií Michaely Doleželové a Romana Vencle *S hlavou v oblacích*. Dvojice současných českých komediografů se před dvaceti lety proslavila prvotinou „Až se zhasne“, komedií inspirovanou slavnou hrou Central Park West Woodyho Allena. Následovalo ještě několik jakž takž vydařených komedií, než dramatická tvorba Doleželová s Venclem klesla do průměrnosti a časem až podprůměrnosti.

Oba jsou navíc herci a jako takoví milují okamžiky, kdy se jim podaří z jeviště rozesmát diváky. Komedií *S hlavou v oblacích* napsali pro sebe a své herecké kolegy s cílem uspět s ní na pardubickém Grand festivalu smíchu 2014. Úspěch se sice nekonal, ale dílo vyrazilo do světa. A světe div se, i po deseti letech se stále během divadelní sezóny někde objeví. Moc často se však na profesionálních scénách nehraje. Proč asi?

Doleželová s Venclem de facto napsali scénář pro akční film. Vybrali si velmi atraktivní prostředí leteckého provozu, letišť a letadel, prostředí, které patří mezi nejstřeženější, a tím i nejatraktivnější pro vzbuzení zájmu publika. Původní nápad by mohl vyústit v kvalitní dramatický text v žánru komediálního teroristického thrilleru. To by však bylo zapotřebí originálního příběhu s nosným tématem. Nápad na něco takého se však nedostavil a svět divadla byl „obohacen“ jen o hru se základní kostrou o přepadení a únosu letadla čtveřicí lidí zařaditelných mezi outsidersy ve svém oboru. Jak je u obou autorů poslední dobou nechvalným zvykem, jsou na tuto kostru zavěšeny nejrůznější slovní hříčky, vtípky a rádoby komické situace bez jakéhokoliv vztahu k tématu či příběhu. Cíl je jediný: probudit za každou cenu smích v hledišti.

Možná by byla šance z této látky uplést bič, ale podmínkou je důsledná dramaturgicko-režijní koncepce včetně předem určeného žánru. Ten je třeba promítnout i do hereckého uchopení všech postav. Další podmínkou jsou špičkoví herci-komici, kteří ty postavy budou hrát a dokázali by podat věrohodný obraz čtyř břídlů, ovšem bez pitvoření a přehrávání.

Až na dvě světlé výjimky však ani v hereckém obsazení komedie nejsou lidé s potřebnou jevištní zkušeností na to, aby tak složitý úkol zvládli.

Divadelnímu souboru Osvětové besedy Velká Bystřice lze do budoucna popřát šťastnější ruku při výběru textové předlohy a růst schopnosti rozeznávat škvár od dobré divadelní hry. Praktickou radou pak je, aby si pro svoje komediální inscenace třeba vybírali texty z programu pardubických Divadelních festivalů smíchu, ale jen tituly, které se umístí v první trojici, čímž je kvalita jejich předloh potvrzena.

Ladislav Vrchovský

Středa 1. 5. 2024

Divadlo KAPSA Andělská Hora - O Budulínkovi

Režie: J. V. Pleva

Divadlo Kapsa není místním divákům nikterak neznámé. Do Němčic jezdí s různými pohádkami už více než dvacet let, a tak jde bez nadsázky konstatovat, že jsou zde už „jako doma“. V rámci HDM 2024 předvedlo pohádku O Budulínkovi, kterou hrají řadu let a u které se už blíží k šestisté repríze.

Malí i velcí diváci v hledišti vřele přivítali známou pohádku, kterou KAPSA doplnila o lidové písničky. Ty se k pohádce tematicky hodí a mile ji ozvláštňují. Hra se vyznačuje jemným a uměřeným herectvím. Vtipy, které herci vkládají svým postavám do úst, jsou vkusné a pobaví jak děti, tak i dospělé. Herci se v malé míře pokusí i o interakci

s dětským divákem. Nijak ji netlačí, a proto je pouze na malém divákovi, zda se do hry zapojí či nikoliv.

Delší vypravovací pasáže mírně retardují temporytmus hry a nevyplácí se ani na konci, kdy po osvobození Budulínka není jasné, co se nakonec stalo s malými lištičkami, které zůstaly téměř bez povšimnutí v pytli. To jsou však jen malé výtky v jinak docela povedené pohádce.

Věřím, že divadlo KAPSA nebylo v Němčicích naposledy, a tak se na jejich další pohádky mohou těšit malí i velcí milovníci divadla.

Juraj Háder

DS bratří Mrštíků, Boleradice - Dámská šatna

Režie: V. Fischer

Dámská šatna je tou nejdůležitější místností v divadle. Aspoň v podání Arnošta Goldflama v jeho stejnojmenné hře.

V dámské šatně se totiž řeší vše podstatné i nepodstatné: od poměrů v divadle přes zákony hereckého řemesla až po soukromý život. V Goldflamově hře můžeme do jedné takové dámské šatny zavítat a prožít se čtyřmi regionálními umělkyněmi jejich na jednu stranu obyčejné, ovšem na druhou stranu zcela neobyčejné životy. A to vše s autorovým laskavým humorem.

Tato hra jistě patří k tomu lepšímu z nepřeberné řady konverzaček, které jsou na českých jevištích k vidění, a je svým způsobem osvěžující zhlédnout něco myšlenkově smysluplnějšího, než je většina těch rádobyvtipných kusů pro zábavu nenáročných diváků. A je jedno, zda se jedná o zahraniční provenienci či české módní autory, kteří své myšlenkově vyprázdňené kusy sekají jako Baťa cvičky. Arnošt Goldflam je přeci jenom o cosi vyšší liga, i když v této hře se také přizpůsobuje většinovému vkusu a volí si divácky atraktivní téma z prostředí, které důvěrně zná.

Děvčata z Boleradic hra nadchla, vždyť s nadhledem hovoří o tom, co ony osobně mohou dobře znát, a nazkoušela ji v režii Ivy Kahounové a ve výpravě Jany Kahounové. A nazkoušela ji dobře. Jsme svědky, jak se postavy na jedné straně trápí, že málo hrají, a na druhé straně zase nenávidí rutinu každodenních repríz, a pak se do toho všeho prolínají jejich osobní životy. Včerejší představení mělo spád, bylo se na co dívat, a to přes nebezpečí skryté v konverzační formě hry. Je to zásluha všech čtyř hereček, které své postavy hrají zajímavě, svižně, s osobním kouzlem. Jsme svědky přesvědčivých, vyrovnaných výkonů v logickém aranžmá. Každá postava má jiný charakter, každá ho dokáže výborně interpretovat. Režie pomohla herečkám zorganizovat dění na jevišti tak, že můžeme přes „čtvrtou stěnu“ opravdu přirozeně nahlížet do jejich každodenních životů. Osvěžením jsou pak proti originálu přidané písně.

Při semináři po představení jsme hovořili mimo jiné o místech inscenace, která by se mohla ještě zdokonalit. Je to především fakt, že tam, kde herečky, ve spolupráci

s režii, vycházejí maximálně z civilního projevu, kde se nepokoušejí užívat prostředků jakoby „velkého“ divadla, teatrálnosti (monology), tam jsou jejich výkony autentičtější a přesvědčivější. Vylepšit by se dal i zvukový plán hry, a to zvláště po technické stránce. Stejně se zdá být nadbytečné formální použití mlhostroje, neboť „upálené“ postavy se musí kouřit ze šatů a ne po celém divadle. A také jsme diskutovali, zda by nešlo zkrátit představbu, či vynechat pauzu z důvodu ještě většího spádu představení.

DS bratří Mrštíků z Boleradice přivezl na přehlídku už v tuto chvíli dobrou inscenaci, která dalšími reprízami bude jen zrát a zrát. Takže přejme souboru, ať ji hodně hrají a ať má stále velký počet spokojených diváků.

Jaroslav Kodeš

Čtvrtek 2. 5. 2024

Divadýlko Mrak Havlíčkův Brod - O Palečkovi

Režie: F. X. Watzel

Divadýlko Mrak z Havlíčkova Brodu, které tvoří herecká dvojice Josef Melena a Yvonna Kršková, zahrálo ve středu 2. května v rámci dopoledního programu HDM 2024 určeného dětem nesoutěžní pohádku O Palečkovi. Inscenace vychází ze stejnojmenné pohádky Jana Wericha, Divadýlko Mrak ji hraje podle scénáře a v režii Františka Xavera Watzla.

Jan Werich napsal svého Palečka inspirován verzemi několika autorů. Jeho Paleček začíná stejně jako ten z pohádek J. Š. Kubína: bezdětní rodiče si přejí syna. Werich přidává radu cikánky a využívá šťastného pohádkové čísla tři – musí se koupit hrnek s uchem a třikrát do něj dýchnout, než v něm začne vařit. Rodiče radu vyslyší, v hrnečku se jim narodí synek malý jako palec.

Werich, stejně jako je tomu u mnoha dalších verzí, nechává Palečka orat pole tak, že krávu táhnoucí pluh řídí maličký chlapeček z jejího ucha. Když Paleček povyroste, vydává se do světa. Upadne do zajetí loupežníků, kteří ho nechávají dělat různé práce. Z Moravských národních pohádek je tu je např. motiv o tom, jak Paleček musí sloužit u hospodského.

Z Příkrylovy Záhorské kroniky je zase příhoda o lidojedovi, kterého Paleček připraví o sedmimílové boty. U Divadýlka Mrak není lidojed, místo něho F. X. Watzl dává do stejné situace obra Sněhožrouta. Díky sedmimílovým botám získává Paleček u krále funkci královského zpravodaje, udělá velkou kariéru, a vrací se domů se velkým bohatstvím. Palečkova rodina zbohatne.

Jan Werich vlastně napsal pohádku o tom, jak lze chytrostí vyzrát i na mnohem větší a silnější protivníky. Divadýlko Mrak hraje svého Palečka před velkými multifunkčními kulisami, které jednoduchou proměnou slouží jako obraz Palečkova rodiště, královského dvora, i doupěte Sněhožrouta. Pohádka běží svižně, herci jsou šikovní, dobře hrají i zpívají.

Bohužel jim však Watzlova úprava i režie dovoluje stále jen bavit a bavit děti, aniž by umožňovala více využívat kouzla divadla a jeho schopnosti vyčarovat tajemnější atmosféru. A také vytvářet situace, ve kterých dojde i na obavy o život malého hrdiny, se kterým se děti mohou ztotožnit, tedy postavit se na stranu dobra v boji se zlem.

Ladislav Vrchovský

P.O.KRO.K. (První organizace pro kroměřížskou kulturu)- Isabelino proroctví aneb life after elif

Režie: Jaroslav Fránek

Předposlední představení festivalu HDM 2024 přivezl z Kostelan divadelní soubor P.O.KRO.K., tedy „První organizace pro kroměřížskou kulturu“. Jedná se o autorskou inscenaci Jaroslava Fránka. Ten hru nejen napsal, ale také zrežiroval, a dokonce si zahrál

i jednu z postav. Všestranně nadaný Fránek vytvořil divadelní tvar, jež se žánrově řadí k estrádám. Divák měl možnost zhlédnout 11 herců a hereček, kteří nám předvedli sled scének různých úrovní.

Hra je postavena na jednoduchém příběhu, kde se nám představí 3 ústřední páry a řada dalších postav. První ústřední dvojice, manželé Dita a David Dvořákoví jsou otráveni jeden z druhého a spíše než spolu, žijí vedle sebe. Bohatý šlechtický pár Klára a Karel Královi jsou povrchní lidé žijící v luxusu, avšak bez jakékoliv zkušenosti v oblasti milostného života. Nepořádek v domácnosti a hojnost sexu je naopak vlastní třetí ústřední dvojici – lesbičkám Vanese a Žanetě. Tři páry dále spojuje společná uklízečka Josefa a také Klářina sestřenice Ivona, jež touží po lásce i partnerském životě. Na společném večírku se postavy dozví o vědmě Isabele, která přijela do jejich města. Rozhodnou se vědmu navštívit a zjistit svoji budoucnost.

Celý příběh je postaven na jednotlivých skečích a plní funkci jakéhosi věšáku na vtipy. Je doplněn o časté forbíny a čilou interakci s divákem. Toho herci pozvou i na jeviště.

Plytkost příběhu a dlouhá expozice jsou největší slabinou inscenace. Úvodní expozice trvá de facto celou první polovinu. Naopak na konci představení marně hledáme jakýkoliv hlubší konstrukt, ke kterému mohly postavy dospět a který je mohl jakkoliv proměnit.

Autor i herci chtějí za každou cenu pobavit diváka. Předvádějí karikatury svých postav a staví pouze na prvoplánovém slovním humoru. Chybí dramatické situace. Přitom ty by dodaly na tempo-rytmu a poutavosti. Hra se po čase divákovi jeví jako příliš dlouhá a nikam negraduje.

Typově je představení až na výjimky obsazeno šikovně. Zkušený soubor s patnáctiletou tradicí má řadu kvalitních herců. Dobře existují na jevišti, plní zadané mizanscény a zvládají jevištní mluvu včetně správné artikulace. Navíc vyzařují silnou vnitřní energii. Lehce ji přenáší jeden na druhého i na samotné diváky v sále. Hravě se dokážou popasovat s hereckými úkoly. Postava Josefy (Marie Němečková) působí na jevišti plasticky a přirozeně. Stejně tak je tomu u postavy Ivony (Andrea Tobiášová). Za zvláštní zmínku stojí výborné herecké ztvárnění Vandy jako muže u Gabriely Novákové.

Soubor obohatil přehlídku výrazně autorskou inscenací, kterou diváci v Němčicích přijali kladně. Sami tvůrci nás přesvědčili, že mohou mít v budoucnu i vyšší ambice než „pouze“ pobavit diváky.

Juraj Háder

Pátek 3. 5. 2024

Spolek Divadlo NaŽivo – Nevěra ve stádiu přípravy

Režie: David Navrátil

Představení komedie Nevěra ve stádiu přípravy v podání opatovického Divadla NaŽivo zakončilo v pátek 3. května program letošního Hanáckého divadelního máje. Divadlo naŽivo vzniklo ve Velkých Opatovicích v roce 2018 jako autorské divadlo, které představovalo hry z vlastní tvorby předsedy spolku Romana Krejčíře. Za celkem krátkou dobu existence dosáhlo velkých úspěchů: Účast na KP Hobblík - MUMRAJ! s inscenací hry Nevěra ve stádiu přípravy Hodonín 2024 vyústila v cenu Davidu Navrátilovi za autorský text, Romaně Krejčířové za režii, souboru diplom za inscenaci a doporučení na Divadelní piknik Volyně 2024. V Němčicích opatovičtí ochotníci usilovali o postup do programu národní přehlídky venkovských souborů Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou.

David Navrátil se ve své komedii snaží postupovat podle známých pěti základních principů dramatu, jak je pojmenoval Aristoteles: na začátku hry je vždy expozice, tedy část, ve které se divák seznámí s hlavními postavami hry. V tomto případě jde o dva kamarády policisty, mladšího a svobodného Oskara a staršího ženatého Juru. To, že Oskar je služebně Jurův nadřízený, není pro děj příběhu důležité. To, co naopak důležité je, je Jurovo přiznání, že má mimomanželský vztah s dívkou jménem Ingrid.

V dalším obraze přichází na řadu dvojice ženských hrdinek, Klára a Gita, které spolu pracují v jedné kanceláři. Klára je mladší a svobodná, Gita je Jurova manželka. A světe

div se, Ingrid je třetí úřednicí ze stejné kanceláře. Z jejich vzájemného rozhovoru vyplyne fakt, že Gitino bezdětné manželství není šťastné, je v dosti silné manželské krizi. To vzbudí Ingridin zájem.

Následuje epizoda z policejní služebny, ve které jakási paní Něžná hledá manžela. Je to epizoda pro další děj zbytečná. V průběhu této ukázky práce policistů se před divákem odehraje ještě jedna epizoda, ve které místní patolog Prchal chce zaživa pitvat domnělého milence své ženy. Ten se jmenuje José, a je to gigolo. I tato vedlejší dějová linka je zbytečná, autor jen potřebuje Josého v dalším ději, ale kvůli tomu není třeba prodlužovat průběh i tak zbytečně dlouhého představení scénou se spoutaným a do slipů svlečeným Josém, a kolem něho se skalpelem v ruce poskakujícím Prchalem. V této části inscenace už by však měla přicházet Aristotelova tak zvaná kolize, tedy scéna o tom, jak se hlavní hrdinové dostávají do výrazného konfliktu.

Další obraz se odehraje v hospodě, kde oba policisté filozofují nad manželstvím jako takovým, a hospodský s nadšením jejich humorné hlášky zapisuje na tabuli prohlašující, že takhle popsaná tabule bude přitahovat nové a nové konzumenty piva a dalších nápojů. Když do hospody vejdou nečekaně Klára s Gitou, zdá se, že ke kolizi dojde, ale ne. Jde jen o další plochu pro humorné repliky.

Komediální hlášky a vtípky Davida Navrátila mají rozdílnou kvalitu. Celkem banální vtípkování na téma policajtské prostoduchosti a hlouposti střídají skutečné vydařené vtípné promluvy postav, bohužel je jich ale méně než těch vskutku dobrých a originálních. Přesto je zřejmé, že David Navrátil talent k tomu, aby napsal skutečně kvalitní komedii, opravdu má.

Horší je to s hereckým talentem členů souboru a kvalitou jejich interpretačních prostředků. V tomto ohledu lze všem doporučit účast na hereckých seminářích na Jiráskově Hronově, či v seminářích, které dnes nabízí mnoho krajských přehlídek. V Divadle NaŽivo ale talent pro herectví přece jen několik členů má, a dokonce existuje uvnitř souboru i hudební skupina.

I když v celém příběhu o manželství Jury a Gity, o hledání životních partnerů v případě Kláry a Oskara i v řešení osamělosti Ingrid je mnoho autorských a hereckých rezerv, jde o velmi slibný divadelní počín, který dává naději na zdárný rozvoj Divadla NaŽivo, i na příští v mnohém více vydařeném představení. Davidu Navrátilovi se přece jen podařilo naplnit Aristotelovu konstrukci pěti základních kamenů vydařené komedie. Přijde opravdu dramatická krize, vypjatý okamžik celého dramatického textu, tedy scény, ve kterých jsou manželství Gity a Jury i vztah vznikající mezi Klárou a Oskarem velmi vážně ohroženy. Přijde i peripetie, návrat vzájemné touhy po sobě mezi Jurou a Gitou, který ukončí naději Ingrid na to, že se Jura skutečně rozvede a vezme si ji za manželku.

To, že Ingrid a gigolo José, kterého Oskar s vědomím Jury najme, aby svedl Gitu, a tím způsobil rozpad nešťastného manželství kolegy v zaměstnání, je poněkud kostřbatým řešením připomínajícím komerční televizní seriály, lze prominout jako začátečnický autorský pokus o napínavý příběh. A naopak je nutné ocenit, že David Navrátil ve své komedii varuje před uspěchanými sňatky mezi lidmi, kteří se ještě pořádně neznají, i před tím, že není dobré mít v hodnotovém žebříčku peníze výš než lásku.

Nakonec veškeré problémy v manželských a mezilidských vztazích mizí, neboť přichází poslední teoretická část dramatu, Aristotelova katastrofa. Ta však může mít i podobu happyendu, což zejména v komediích je zcela na místě. Jura s Gitou mizí v ložnici, Jose s Ingrid odcházejí do zákulisí s podobným cílem a Klára s Oskarem odlétají na svatební cestu do Karibiku. Šťastný konec publikum oceňuje nadšeným potleskem. Závěrečná píseň pak nadšení publika nad slušně vydařeným zábavným divadlem jen umocňuje.

Ladislav Vrchovský

Závěrečné slovo předsedy poroty

Hezké májové sobotní odpoledne. Jsme na konci 38. ročníku HDM, a tak mi dovoluje, abych se zhostil povinnosti předsedy lektorského sboru a shrnul to, co jsme viděli na zdejším jevišti. A bylo toho opravdu požehnaně. Koneckonců jako každoročně. Z celkového počtu jedenácti představení byly tři věnovány dětem a zbytek patřil dospělým. Žánrově se jednalo až na jednu drobnou výjimku o samé komedie. Naštěstí ne všechny zde uvedené byly toho druhu, jak říkáme, jen pro pouhou zábavu. A to je i případ hry a inscenace souboru z Křenovic.

Hra **Tři holky jako květ** od Elaine Murphy, je text napsaný v žánru hořké komedie. Autorka se nebojí poukázat na každodenní radosti a starosti žen - vnučky, matky, babičky. Tři žen, které žijí bez mužských absolutně, nebo aspoň v realitě. Hra se velmi opírá o to, jak jsou představitelky postav dobré herečky, jak vládnu a jednájí slovem a nakolik si režie umí poradit se strukturou hry, která je postavena na samých monologiích. Křenovická děvčata jsou jako herečky velmi šikovná, Hana Svačinová jako režisérka umí postavit divadelní tvar, který funguje, a diváci se baví. Teď by to chtělo dostat se postavám víc pod kůži, zvládnout větší nadhled a na inscenaci pracovat víc dynamicky.

Adama Stvořitele napsali bratři Čapkové v roce 1927 jako poslední jejich společnou literární práci. Soubor studentů SpgŠ Červiven z Krnova přistoupil k této látce tvořivě a zároveň pietně. Jak při diskusi řekli, chtěli si vyzkoušet cizího, chytrého autora oproti divadlu autorskému. Vedoucí souboru Petra Severinová proto přinesla Adama Stvořitele, udělala dramaturgickou úpravu, kterou zjednodušila text, ale ponechal syžet beze změny, upravila počet hrajících figur, ale ty nejdůležitější ponechala. Studenti se snažili všechny báječné, chytré a výrazné filozofické myšlenky autorů vydeklamovat, donést je tak říkajíc na zlatém podnosu přímo divákům. Ale narazili na své herecké limity i na obtížnost a do značné míry tezovitost předlohy. A tak u Červivenu zůstalo zatím jen u pokusu zinscenovat myšlenkově náročného Adama Stvořitele, nicméně u pokusu smysluplného, neboť už samotná práce, herecká, výtvarná i režijní jejich divadelní tvorbu musela obohatit.

Ochotníci z Hvozdne přijeli na letošní Hanácký divadelní máj s inscenací hry maďarského autora Zoltána Egréssyho **Šťovík, pečené brambory** v překladu Tání Dimitrové. Jde o hru pro tři herce. Režisérem inscenace je profesionální herec, absolvent katedry herectví JAMU Jan Holcman. Byli jsme svědky tzv. herecké režie. Ta se vyznačuje tím, že v ní není na prvním místě téma a závěrečná katarze, tedy aby divák odcházel domů se silným zážitkem, který se promítá i do jeho života, ale hlavně tu jde o využití hereckých příležitostí s cílem co nejvíce pobavit a rozesmát publikum. V případě tohoto představení ochotníků z Hvozdne šlo o tři herecké koncerty. Všichni tři herci pod vedením Jana Holcmana hráli své party velmi dobře, až výborně.

A publikum se také dobře bavilo. Nicméně to, o čem tahle Egréssyho hra je, co s ní chce autor říct, zůstalo spíše utajeno.

Pondělní večerní představení bylo v režii divadelního souboru J. K. Tyl, Brodek u Přerova. Po velmi úspěšné hře Upokojenkyně, kterou jsme v Němčicích mohli vidět před dvěma roky, sáhl soubor tentokrát po dalším výborně napsaném kusu – frašce **A je to v pytlí** od Raye a Michaela Cooneyových. Inscenovat frašky je těžký úkol. Je k němu třeba zkušené režie, dramaturgie i precizně zvládnuté herecké řemeslo. Režisérka Eva Šmídová si hru upravila velmi citlivě. Zachovává významné dějové zvraty a díky kratší stopáži nabízí prostor pro svižnější tempo hry. Režie má rezervy zejména v logice jednání postav. Víc fungují gagy, které vycházejí ze situací, než ty, které jsou vymyšleny z vnějšku. Typově je inscenace obsazena dobře, komediální herectví v představení nebylo jednotné a do jisté míry odpovídalo zkušenostem samotných interpretů s tímto obtížným žánrem. DS Tyl si vybral těžký kousek. I přes nejistou první půlku nám po přestávce ukázal, že dokáže komedii tohoto typu velmi slušně uhrát. Ostatně, bouřlivé reakce diváků mluví za vše.

Kolektiv žáků ZUŠ v Němčicích nad Hanou společně pod vedením Zdeňky Gregorové připravil a následně nastudoval vlastní - autorský text pod názvem **Zlý sen**. Příběh vychází ze zkušeností samotného dramatického kroužku, kdy je kolikrát obtížné a zároveň velmi tvůrčí najít literární, ideový námět pro novou tvorbu. Studenti od Zdeničky na to šli fikaně a jako základní dramatický konflikt ve své inscenaci přijali střet odlišných přání mezi chlapci a děvčaty o tom co hrát. A tak vznikla inscenace, co se stane, když se potká šest Disney princezen a jeden kluk, který z toho není dvakrát nadšený. Byli jsme svědky živého představení, kdy dětští herci nebyli svazováni nějakými specifickými charaktery svých postav, ani jazykem neznámého autora, ale mohli svobodně a podle své fantazie jednat sami za sebe v příslušných situacích děje. A to je největší pozitivum tohoto díla.

DS Osvětová beseda Velká Bystřice přijel na letošní Hanácký divadelní máj s komedií Michaely Doleželové a Romana Vencla **S hlavou v oblacích**. Dvojice současných českých komediografů se před dvaceti lety proslavila prvotinou Až se zhasne, komedií inspirovanou slavnou hrou Central Park West Woodyho Allena. Následovalo ještě několik jakž takž vydařených komedií, než dramatická tvorba Doleželové s Venclem klesla do průměrnosti, a časem až podprůměrnosti.

A do této naposledy jmenované kategorie patří i zmiňovaný titul S hlavou v oblacích, který nastudovali Bystřičtí. Možná by byla šance z této látky uplést bič, ale podmínkou je důsledná dramaturgicko-režijní koncepce včetně předem určeného žánru. Ten je třeba promítnout i do hereckého uchopení všech postav. Dále zvolit správné typové obsazení. Další podmínkou jsou špičkoví herci-komici, kteří ty postavy zahrají suverénně a uvěřitelně v tomto žánru a dokážou podat věrohodný obraz čtyř břídilů, ovšem bez pitvoření a přehrávání. A na to zatím Bystřičtí nemají, aby tak složitý úkol zvládli.

Divadelnímu souboru Osvětové besedy Velká Bystřice lze do budoucna popřát šťastnější ruku při výběru textové předlohy a růst schopnosti rozeznávat škvár od dobré divadelní hry.

Divadlo Kapsa není místním divákům nikterak neznámé. Do Němčic jezdí s různými pohádkami už více jak dvacet let. V rámci HDM 2024 předvedlo nesoutěžně pohádku **O Budulínkovi**, kterou hrají už řadu let a u které se už blíží šestisté repríze. Malí i velcí diváci v hledišti vřele přivítali známou pohádku, kterou Kapsa doplnila o hezky zazpívané lidové písničky. Ty se k pohádce hodí a mile ji ozvláštňují. Hra se vyznačuje jemným a uměřeným herectvím. Snad větší akcent na posláním příběhu by povýšil jinak kultivované představení.

Dámská šatna je tou nejdůležitější místností v divadle. Aspoň v podání Arnošta Golflama v jeho stejnojmenné hře. Děvčata z Boleradic scénář Dámské šatny nadchl, nazkoušely ho v režii Ivy Kahounové a ve výpravě Jany Kahounové. A nazkoušely ho dobře. Představení mělo spád, bylo se na co dívat, a to i přes nebezpečí skryté v konverzační formě hry. Je to zásluha všech čtyř hereček, které své postavy hrají zajímavě, svižně, s osobním kouzlem. Jsme svědky přesvědčivých, vyrovnaných výkonů v logickém aranžmá. Každá postava má jiný charakter, každá ho dokáže výborně interpretovat. Režie pomohla herečkám zorganizovat dění na jevišti tak, že můžeme přes „čtvrtou stěnu“ opravdu přirozeně nahlížet do jejich každodenních životů. Osvěžením jsou pak proti originálu přidané písně. Při semináři po představení jsme hovořili mimo jiné o místech inscenace, které by se mohly ještě zdokonalit. Je to především fakt, že tam, kde herečky ve spolupráci s režii vycházejí maximálně z civilního projevu, kde se nepokoušejí užívat prostředků jakoby „velkého“ divadla, teatrálnosti (monology), tam jsou jejich výkony autentičtější a přesvědčivější.

Divadýlko Mrak z Havlíčkova Brodu, které tvoří herecká dvojice Josef Melena a Yvonna Kršková, zahrálo ve středu 2. května v rámci dopoledního programu nesoutěžní pohádku **O Palečkovi**. Inscenace vychází ze stejnojmenné pohádky Jana Wericha, Divadýlko Mrak ji hraje podle scénáře a v režii Františka Xavera Watzla. Jan Werich vlastně napsal pohádku o tom, jak lze chytrostí vyvrátit i na mnohem větší a silnější protivníky. Divadýlko Mrak hraje svého Palečka před velkými multifunkčními kulisami. Pohádka běží svižně, herci jsou šikovní, dobře hrají i zpívají. Jen kdyby víc využili potenciálu předlohy v tom, že je nutné se také bát o život malého hrdiny, se kterým se děti mohou ztotožnit, tedy postavit se na stranu dobra v boji se zlem.

Předposlední představení HDM 2024 přivezl z Kostelan divadelní soubor P.O.KRO.K., tedy „První organizace pro kroměřížskou kulturu“. Jedná se o autorskou inscenaci **Isabelino proroctví aneb Life after efil** od Jaroslava Fránka. Ten hru nejen napsal, ale také zrežiroval, a dokonce si zahrál i jednu z postav. Všestranně nadaný Fránek vytvořil scénický tvar, jež se žánrově řadí k jakési estrádě. Jednoduchý příběh je totiž postaven na jednotlivých skečích a plní funkci jakéhosi věšáku na slovní vtipy. Je doplněn o časté

forbíny a čilou interakci s diváky. Dokonce i jednoho pozvou na jeviště. Nenáročnost příběhu a dlouhá expozice se zdá být největší slabinou inscenace. Úvodní expozice trvá de facto celou první polovinu. A na konci představení marně hledáme jakýkoliv hlubší konstrukt, ke kterému by mohly postavy dospět a který by je mohl jakkoliv proměnit. Ale to není podstatné. Autor i herci chtějí hlavně bavit diváka. Předvádějí karikatury svých postav a staví pouze na jednoduchém slovním humoru. Hra se po čase divákovi jeví jako příliš dlouhá a nikam negraduje. Typově je představení až na výjimky obsazeno šikovně. Zkušený soubor s patnáctiletou tradicí má řadu kvalitních herců. Dobře existují na jevišti, plní zadané mizanscény a zvládají jevištní mluvu včetně správné artikulace. Navíc vyznačují silnou vnitřní energii, kterou lehce přenáší jeden na druhého i na samotné diváky v sále. Kostelanští obohatili přehlídku výrazně autorskou inscenací, kterou diváci v Němčicích přijali kladně. Sami tvůrci nás přesvědčili, že můžou mít v budoucnu i vyšší ambice než „pouze“ bavit.

Představení komedie **Nevěra ve stádiu** přípravy v podání opatovického Divadla NaŽivo zakončilo v pátek 3. května program letošního Hanáckého divadelního máje. Autor David Navrátil se ve své komedii snaží postupovat podle známých pěti základních principů dramatu, jak je pojmenoval Aristoteles. Příběh je víceméně přehledný, hodně se staví na slovech a slovním vtipu. Komedialní hlášky a vtípky ovšem mají rozdílnou kvalitu. Celkem banální vtípkování na téma policajtské prostoduchosti a hlouposti střídají skutečně vydařené vtípné promluvy postav. Je zřejmé, že David Navrátil má talent k tomu, aby napsal skutečně kvalitní komedii. Horší je to s hereckým projevem členů souboru a kvalitou jejich interpretačních dovedností. A ani režie hercům moc nepomáhá, aby vytvořila významové aranžmá v komediální rovině s patřičnou mírou nadsázky. Ale to není vůbec jednoduché. A potom ty zdlouhavé přestavby retardující spád představení. Závěrečná píseň je sice moc hezká, ale v celku inscenace působí nadbytečně. Přesto nadšení publika nad slušně vydařeným zábavným divadlem vlastně potěšilo.

Týden nabitý divadlem skončil. Němčičtí připravili svůj již 38. ročník pečlivě a s láskou. Myslím, že se sem soubory sjíždějí rády. A k tomu, aby tomu bylo i nadále, chtěla přispět i naše malá skupina lektorů. Nikdy jsme nechtěli jen hodnotit, ale spíše přinášet zpětnou vazbu na to, co se daří, kde to možná vážně a možná i trochu poradit. Jestli se nám to povedlo, necht' posoudí každý z vás jednotlivě. V každém případě nám tu bylo s vámi všemi dobře a za to moc děkujeme.

Jaroslav Kodeš

Herecký seminář

Jednodenní herecký seminář při Hanáckém divadelním máji 2024, který proběhl 1. května, byl věnován jedné komponentě hereckého projevu – jevištní mluvě. Semináře pod názvem „*Mluvní projev v kontextu postavy*“ se zúčastnilo pět hereček a jeden herec z divadelních souborů z bližšího i vzdálenějšího okolí Němčic nad Hanou.

Na začátku dopoledního programu se účastníci seznámili s technikami a cvičeními souvisejícími s kapacitou plic a správným dýcháním. Následovala práce s hlasem a jeho usazením, s dynamikou hlasového projevu, s artikulací a správnou výslovností samohlásek a souhlásek. V průběhu dopoledních cvičení byly také odhalovány některé komplikace s výslovností, např. sykavek, ale také tzv. vokálů-samohlásek, které souvisí s barvou hlasu a intonací.

Odpolední část pak byla přímo věnována mluvnímu projevu v kontextu postavy, neboť mluvní projev herce se vždy odvíjí od charakteru a povahy postavy, kterou herec v inscenaci hraje. Záleží nejen na charakteru a povaze, ale také např. na sociálním zařazení ve společnosti, i výši vzdělání postavy, neboť úplně jinak mluví postava vysokoškolsky vzdělaná a úplně jinak člověk, který má například jen základní školní vzdělání.

I když účastníci semináře byli většinou již zkušené herečky, a také jediný zúčastnivší se herec má za sebou léta působení ve vysoce kvalitním hereckém souboru (což na jeho mluvním projevu bylo také poznat), přesto se téměř u všech objevily rezervy v jejich mluvě, které mohou po poradě s lektorem odstraňovat adekvátními způsoby.

Ladislav Vrchovský

KLUB DĚTSKÉHO DIVÁKA

Již třetím rokem jsem měla možnost stát se lektorkou Klubu dětského diváka, který tvořili žáci ze Základní školy Němčice nad Hanou. Tuto skupinu výjimečných porotců tvořilo 15 dětí ve věku od 7 do 15 let, tedy žáci 1. – 9. tříd.

„Malí porotci“ zodpovědně hodnotili 4 divadelní představení, která byla určena převážně dětem. Čas strávený s dětmi v Klubu dětského diváka byl naplněn živými diskusemi, ale i výtvarným vyjádřením.

Děti byly pozorné, vnímavé a zodpovědně hodnotily všechna soutěžní představení, i když často byl znát jejich věkový rozdíl a jejich názory se mnohdy rozcházely, nakonec se jim ale vždy podařilo najít společnou cestu.

Cílem bylo posoudit nejen děj po obsahové stránce, hlavní myšlenku díla, ale i kostýmy, hudbu, scénografii... A nebály se být občas i trošičku kritičtí.

Mým úkolem bylo přednést soutěžícímu souboru „slovy“ členů Klubu dětského diváka hodnocení, názory a celkový dojem z jejich vystoupení – včetně výtvarných děl. A můžu prozradit, že divadelní spolky přijímaly hodnocení dětí velmi pozitivně.

Chci všechny členy Klubu dětského diváka pochválit za to, že se k roli „porotců“ postavili zodpovědně, i přestože to zpočátku maličko vázlo, zejména pak u dětí, které si tuto roli vyzkoušely poprvé. Zpočátku sice fungovali jako jednotlivci, postupně se ale naučili pracovat jako tým.

Doufám, že si ze společně strávených chvil odnesly spoustu zážitků a že se zapojí i příští rok.

Pavla Buriánková, lektorka Klubu dětského diváka

ADAM STVOŘITEL

První nedělní představení pro děti přineslo dramatickou hru pro starší v podání divadelního souboru Červiven, který tvoří studenti a pedagogický sbor Krnovské pedagogické školy. Adam stvořitel je divadelní hra plná filosofických otázek, které lidstvo řešilo, řeší a určitě bude řešit i v budoucnosti.

Přestože je tato hra určena především pro starší žáky a středoškoláky, tuto hodnotili inscenaci všichni členové dětské poroty, pro které ale bylo hodnocení nelehké, a proto hodnotili zejména výtvarně – kresbou scény, která je nejvíce zaujala.

Hlavní myšlenka vyjádřená slovy dětí: „...jak změnit svět...nebo nezměnit?“

Vzkaz souboru: Představení se dětem líbilo, nic by neměnilo a hercům vzkazují, aby pokračovali v tvorbě dál. Kladně hodnotily zejména pak ozvučení a světelné efekty.

Ztvárnit by si chtěly roli Evy a Zmetka, neboť tady cítily, že i když je jiný, je ve svém světě šťastný....

ZLÝ SEN

V úterý se představil dramatický kroužek místní ZUŠ Němčice nad Hanou s autorskou komedií nazvanou Zlý sen, kterou si děti pod vedením paní učitelky Zdeničky Gregorové tvořily samy, a bylo cítit, že jich tato dramatizace baví.

Hra imitovala dramatický kroužek i s paní učitelkou, ve kterém si děti měly možnost vybrat hru pro další školní rok. Děvčata chtěla představovat princezny z různých Disney pohádek, jen jediný kluk ze souboru s tím nebyl ztotožněn a celou noc se mu zdál „zlý sen“ o všech princeznách...

Děti tuto hru hodnotily kladně, téměř všem se líbila. Zaujala je svým příběhem i vtipnými situacemi. Kladně hodnotily scénu a kulisy i kostýmy.

Hlavní poselství: Zlý sen, aneb problematika toho, jak se shodnout...

Vzkaz souboru: Pokračovat v tom, co dělají. Obdivují kamarády, že se nestydí, fandí jim a přejí, ať jim hraní přináší radost.

Většina dětí by si chtěla zkusit roli paní učitelky nebo Janíčka.

O BUDULÍNKOVI

Kdo by neznal Budulínka? A kdo by nevěděl, že to nakonec dobře dopadlo, protože dědeček s babičkou Budulínka z liščí nory zachránili. Ale jak to vlastně všechno začalo? Budulínek neposlouchal babičku a nedbal rad, co mu dával dědeček. A tak není divu, že se jednoho dne dostal do pěkné šlamastyky, protože i přes varování svých prarodičů, aby nikomu neotvíral, vpustil do domu proradnou lišku....

S touto pohádkou se představil divadelní soubor KAPSA Andělská Hora.

Všem dětem se tato pohádka líbila, mladší děti by na pohádku šly klidně ještě jednou.

Hlavní myšlenka: Aby děti poslouchaly dospělého...

Vzkaz souboru: Představení se dětem líbilo, vtáhlo je totiž do děje. Z úst dětí vyznělo, že by bylo dobré zapojit do pohádky více herců nebo kdyby malé děti hrály lištičky v pytli.

Ze všeho nejvíc by chtěly ztvárnit roli lišky.

O PALEČKOVI

Poslední pohádku, kterou hodnotily děti, představilo Divadýlko Mrak z Havlíčkova Brodu. Členové KDD byli k této hře maličko kritičtí, neboť starší děti tolik nezaujala. Mladším dětem se však pohádka líbila se vším všudy, nic by neměnily. Kladně hodnotily výkon herečky a její práci s hlasem a mimikou.

Hlavní myšlenka: O Palečkovi, aneb všude dobře, doma nejlíp.

Co by udělaly jinak: Zapojily by více herců, popřípadě některá slova by nepoužívala z důvodu nepochopení malými diváky.

Vzkaz souboru: Velkou pochvalu za krásně namalované kulisy, dělejte radost dětem a hrajte dál.

Nejvíce by chtěly ztvárnit roli loupežníků, kteří je pobavili svým temperamentem.

Děkujeme Elišce Bartoškové, Nikol Oulehlové, Simoně Mizerové, Elišce Münsterové, Lence Rusyniakové, Tomáši Menšíkovi, Monice Doleželové, Alžbětě Kumžákové, Marii Mužíkové, Adamu Kotkovi, Anetě Münsterové, Elen Spillerové, Anně Poláškové, Danieli Kyselákovi a Julii Vikové za práci v Klubu dětského diváka.

Výsledková listina HDM 2024

Ceny a čestná uznání HDM 2024

Tři holky jako květ – DS Smotaná hadice Křenovice

Cena Emilii Vránové za herecký výkon v roli Emily

– cenu věnovaly *Euro Group s.r.o. a společnost SBIS s.r.o. – ostraha majetku a objektů*

Čestné uznání Martině Večerkové za herecký výkon v roli Laury

Čestné uznání Alici Ohlidalové za herecký výkon v roli Alice

Adam Stvořitel – DS Červiven Krnov

Cenu Petře Severinové za dramaturgii hry Adam Stvořitel

– cenu věnovaly *Drogerie Drahomír Navrátil a Dekwood, s.r.o.*

Čestné uznání Štěpánu Janečkovi za herecký výkon v roli Adama

Šťovík, pečené brambory – Kroužek divadelních ochotníků ve Hvozdné

Cenu Jakubu Henzelému za herecký výkon v roli hlavního rozhodčího – Laci

– cenu věnovaly *Pivovar Němčice a Ing. Jitka Borovičková*

Cenu Jaromíru Javorovi za herecký výkon v roli 1. pomezního rozhodčího – Mejdlo

– cenu věnovaly *Pivovar Němčice, Dekwood s.r.o. a Transport case*

Čestné uznání Davidu Langerovi za herecký výkon v roli 2. pomezního rozhodčího –

Básník

Čestné uznání Janu Holcmanovi za režii inscenace „Šťovík, pečené brambory“

A je to v pytlí! – DS J.K.Tyl Brodek u Přerova

Čestné uznání Evě Šmídové za inscenační úpravu hry Raye a Michaela Cooney „A je to v pytlí!“

Čestné uznání Anetě Klvaňové za herecký výkon v roli konstábla Downse

Čestné uznání Květě Dienerové za herecký výkon v roli paní Potterové

Zlý sen – ZUŠ Němčice nad Hanou

Zvláštní ocenění kolektivu ZUŠ Němčice nad Hanou za autorskou inscenaci Zlý sen.

– cenu věnovalo město *Němčice nad Hanou*

S hlavou v oblacích – Osvětová beseda Velká Bystřice

Čestné uznání Ivanu Kakulovi za hudbu k inscenaci Michaely Doležalové a Romana Vencla

„S hlavou v oblacích“

Čestné uznání Pavlu Dorazilovi za herecký výkon v roli Bosse

Dámská šatna – Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice

Cenu Věře Pešákové za herecký výkon v roli Lízy

- cenu věnovaly *Ing. Jitka Borovičková a Dárkové zboží Renata Kotulová*

Cenu Magdaléně Klímové za herecký výkon v roli Kláry

– cenu věnovali *Ing. Luděk Hénik a Dárkové zboží Renata Kotulová*

Čestné uznání Šárce Soukopové za herecký výkon v roli Marie

Čestné uznání Haně Samsonové za herecký výkon v roli Trudy

Čestné uznání Ivě Kahounové za režii hry Arnošta Goldflama „Dámská šatna“

Isabelino proroctví aneb Life after efil – První organizace pro kroměřížskou kulturu

Čestné uznání Andrei Tobiášové za herecký výkon v roli Ivony

Čestné uznání Gabriele Novákové za herecký výkon v roli Vanessy

Nevěra ve stádiu přípravy – Spolek Divadlo NaŽivo Velké Opatovice

Čestné uznání Davidu Navrátilovi za původní text hry „Nevěra ve stádiu přípravy“

Čestné uznání Romaně Špidlíkové za herecký výkon v roli Gity

Čestné uznání Lucii Ženožičkové za herecký výkon v roli Ingrid

Všechny soubory obdržely okrasné keře od Ovocné školky Litenčice a letní směs do ostříkovačů od firmy Euro Group Moravia s. r. o.

Doporučení na národní přehlídky

Lektorský sbor **nedoporučil** k širšímu výběru do programu Národní přehlídky Popelka Rakovník žádnou inscenaci

Lektorský sbor **doporučuje** do programu Národní přehlídky Krakonošův divadelní podzim 2024 inscenaci

DS Smotaná hadice Křenovice „Tři holky jako květ“

Lektorský sbor **doporučuje** do programu Národní přehlídky Krakonošův divadelní podzim 2024 inscenaci

Kroužku divadelních ochotníků ve Hvozdné „Šťovík, pečené brambory“

Lektorský sbor **nominuje** do programu Národní přehlídky Krakonošův divadelní podzim 2024 inscenaci

Divadelního spolku bratří Mrštíků Boleradice „Dámská šatna“

Hlavní cenu pro nominovaný soubor věnovalo město Němčice nad Hanou.

Jaroslav Kodeš, Juraj Háder, Ladislav Vrchovský

Vyhodnocení soutěže mateřských škol

Během 38. ročníku HDM proběhly dvě doprovodné akce, a to literární soutěž pro žáky základní školy na téma „Má nejvtipnější historka roku 2023“ – s výsledky jste se mohli seznámit ve foyer nebo v úvodním kukátku – a výtvarná soutěž pro mateřské školy.

O výherci výtvarné soutěže mateřských škol na téma „Pohádka z poutí“ rozhodly účinkující soubory, které během vítání souborů hlasovaly.

Na 3. místě se umístila MŠ Němčice nad Hanou – třída včeličky, 2. místo obsadila MŠ Nezamyslice a výhercem se stala MŠ Němčice nad Hanou – třída veverky.

Všem mateřským školám děkujeme za účast v soutěži a vítězům gratulujeme!

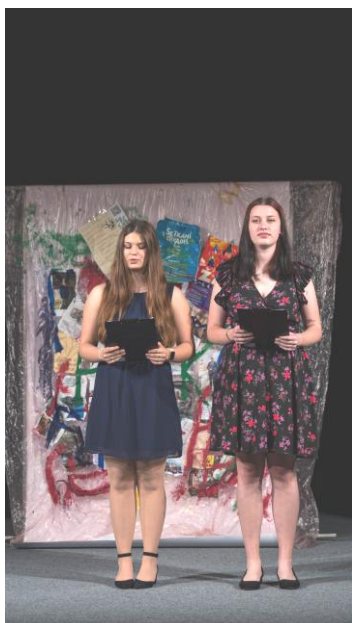
Návštěvnost jednotlivých představení a výsledky divácké soutěže v roce 2024

SOUBOR, INSCENACE	NÁVŠTĚVNOST	DIVÁCKÁ SOUTĚŽ
DS Smotaná hadice, Křenovice	90	2,91
Tři holky jako květ		
Červiven, Krnov	55	----
Adam Stvořitel		
KDO ve Hvozdné	75	2,94
Šťovík, pečené brambory		
DS J. K. Tyl, Brodek u Přerova	88	2,93
A je to v pytli		
ZUŠ Němčice nad Hanou	55	----
Zlý sen		
Osvětová beseda Velká Bystřice	92	2,41
S hlavou v oblacích		
Divadlo KAPSA Andělská Hora	82	----
O Budulínkovi		
DS Spolek bratří Mrštíků, Boleradice	165	2,86
Dámská šatna		
Divadýlko Mrak, Havlíčkův Brod	71	---
O Palečkovi		
P.O.KRO.K., Kostelany	83	2,89
Isabelino prorocství aneb life after efil		
Spolek divadlo NaŽivo, Velké Opatovice	130	2,97
Nevěra ve stádiu přípravy		
Celková návštěvnost	986	

Výhercem divácké soutěže se v letošním roce stává soubor Divadlo NaŽivo s inscenací „Nevěra ve stádiu přípravy.“

GRATULUJEME!

Děkujeme moderátorům.

Převážně v dopoledních hodinách diváky vítala děvčata ze Základní školy Němčice nad Hanou Michaela Hrabalová a Alexandra Karásková, moderování večerních představení obstarala spoluorganizátorka a paní učitelka z MŠ Němčice nad Hanou Petra Gojišová.

Spolupráce se školami

I místní školy se zapojili do příprav a průběhu Hanáckého divadelního máje.

Děti z mateřské školy vytvářely výtvarná díla na téma Pohádka z pouti, inspirací jim bylo divadelní představení s tímto názvem. Dvě paní učitelky byly členkami přípravného výboru. Paní ředitelka Pavla Buriánková vedla Klub dětského diváka a paní učitelka Petra Gojišová moderovala večerní představení.

Žáci a učitelé základní umělecké školy se podíleli na vítání účinkujících souborů, předvedli své představení Zlý sen a zajistili kulturní program na závěr festivalu.

Velkou měrou se zapojila i základní škola. V rámci doprovodného programu HDM se žáci zapojili do literární soutěže Andersenova hvězdička, dvě žákyně a jeden žák, vítězové školního kola recitační soutěže, účinkovali při vítání souborů. Dvě dívky z deváté třídy moderovaly dětská představení a 15 dětí pracovalo v Klubu dětského diváka. Paní učitelka Kamila Hájková Zderčíková stejně jako v minulých letech vyrobila 14 květů s názvy souborů, které zdobily lípu před kulturním střediskem.

Všem, kteří přiložili ruce ke společnému dílu, děkujeme a věříme, že spolupráce bude pokračovat i v příštích letech.

Vítání souborů

Privítání každého souboru ve městě Němčice nad Hanou probíhalo ve dvou etapách. Na lípě na Palackého náměstí si rozvázali slavnostní stuhu, která symbolizuje jejich přítomnost na HDM, poté se přemístili do foyer kina OKO, kde s kulturním programem vystoupili žáci ZUŠ a ZŠ Němčice nad Hanou. Spolu s vedením města si připili slivovicí z místní pálenice a nakonec byly pohoštěny tradičním chlebem s domácím sádlem a pažitkou. S sebou si každý soubor odnesl dárkovou tašku s předměty z Němčice nad Hanou a Hanáckého divadelního máje.

Jmenovitě děkujeme představitelům města Němčice nad Hanou Martinu Ernstovi, Ivaně Korvasové, Janě Oulehlové a Lence Králové za privítání souborů, a organizátorům Jitce Borovičkové, Heleně Spisarové, Janě Jančíkové, Aloisi Skoupilovi a Jiřímu Vrbovi za práci hostesek.

Děkujeme také žákům ZUŠ Němčice nad Hanou a jejich pedagogům za kulturní program při vítání souborů.

Děkujeme žákům Základní školy Němčice nad Hanou za reprezentaci města.

Závěrečné slovo ředitelky přehlídky

Vážení přátelé ochotnického divadla, 38. ročník Hanáckého divadelního máje je za námi. Ani nevím, jak těch 8 dnů naplněných divadlem a setkání s přáteli přelétl.

Chtěla bych vám všem, kteří jste se – jakkoliv – zapojili do letošního 38. ročníku, velmi poděkovat. Bez vás by nebylo možné takovou velkou přehlídku zrealizovat. Ať jste už připravovali zázemí pro hladký průběh přehlídky – přípravný výbor, technici od zvuku a světel, členové divadelního spolku, zaměstnanci města, ale i další členové týmu, kteří jste sice nebyli vidět, ale bez vás by to opravdu nešlo. Promiňte mi, i když jsem vám všem poděkovala společně, tak si dovolím jedné dobré duši, která byla tahounem celé přehlídky, poděkovat a dovolím si ji i jmenovat a asi už tušíte, kdo to je. Je to Helena Spisarová, které za nás všechny tímto děkuji a do její další nelehké práce ji přeji hlavně hodně energie a také samé dobré lidi kolem sebe.

Poděkování patří zejména vám, milí ochotníci, kteří jste si nastudovali nové inscenace a přijeli s nimi na prkna němčického divadla. Poděkování patří bezesporu i pánům z lektorského sboru, kteří jste svým zkušeným okem sledovali všechna představení a následně jste své poznatky a zejména rady předávali všem divadelníkům. Věřím, že jste byli pro všechny přínosem do budoucna. Děkuji za vaši práci, přízeň k naší přehlídce a cením si i vašeho přátelství.

Velké poděkování patří i vám, milí diváci, kteří jste navštěvovali všechna představení v hojném počtu. Díky, že jste si v dnešní uspěchané době našli čas a přišli společně s námi podpořit ochotnické divadlo. Bez vás by to nemělo tu správnou atmosféru.

Děkuji také všem sponzorům, kteří jste nás jakýmkoliv způsobem podpořili. Radost jste nám udělali, když jste přišli za námi do divadla.

V letošním roce mezi nás opět zavítal radní pro kulturu a památkovou péči Olomouckého kraje Bc. Jan Žůrek, který společně s hejtmanem Ing. Josefem Suchánkem převzal záštitu nad letošní soutěžní přehlídkou. Věřím, že se panu radnímu u nás líbilo a těšíme se na další setkání. Našimi pravidelnými hosty jsou i naši milí přátelé z Vysokého nad Jizerou, kteří přijeli společně s ředitelkou Národní přehlídky Krakonošův divadelní podzim Svatkou Hejralovou.

Co říci úplně na závěr?

Důležitým signálem pro nás pořadatele je sál plný diváků, to je to, co má smysl v tomto našem snažení pokračovat i do budoucna a udržovat tradici divadelních přehlídek u nás v Němčicích nad Hanou. Myslím si, že nám všem zde bylo spolu opět příjemně a že s radostí budeme připravovat další ročník Hanáckého divadelního máje.

Děkuji, že jsem mohla být s vámi na 38. ročníku Hanáckého divadelního máje.

Přeji vám, abyste ve zdraví, spokojenosti a lásce prožili všechny následující dny a těším se na setkání s Vámi v sále kina OKO na představeních 39. ročníku Hanáckého divadelního máje.

Ing. Jana Oulehlová, ředitelka HDM

SPONZOŘI HDM 2024

ZOD Němčice nad Hanou
Ing. Martin Ernst, Ph.D. – starosta města
Roman Mizera – místostarosta města
Ing. Jana Oulehlová – ředitelka přehlídky
Energo IPT, s.r.o.
MO SOCDEM
Euro Group Moravia, s.r.o.
BAU TRADE MARKET s.r.o.
DEKWOOD, s.r.o.
Drogerie – Drahomír Navrátil
Květiny – Antonín Oplocký
Ovocná školka Litenčice
Železářství – domácí potřeby Stanislav Oral
Dárkové zboží, galanterie – Renata Kotulová
Transport case – profesionální přepravní boxy
Pivovar Němčice
SBIS s.r.o. – Ostraha objektů a majetku
Úklidové služby – Iveta Kubiridžak Havlíčková
Antonín Hrdý Sebranka
Papírnictví – tabák Jana Zatloukalová
Pálenice Mlýnský dvůr
Bc. Hana Skoupá, DiS.
Manželé Nad'a a Milan Tesaříkovi
Ing. Oldřich Plchot
Ing. Jitka Borovičková
Ing. Luděk Hénik
Restaurace U Slona
Lidové družstvo hodinářů

Všem sponzorům děkujeme za podporu našeho největšího divadelního svátku Hanáckého divadelního máje.

Město Němčice nad Hanou

Olomoucký kraj

MINISTERSTVO
KULTURY

 DEKWOOD[®]

Olomoucký kraj

**PIVOVÁR
NĚMČICE**

SBIS s.r.o.

**Pálenice
Mlýnský dvůr
Němčice n.H.**

O sobotní ranní zvaní na HDM se zasloužili:

Helena Spisarová

Petra Gojišová

Jana Jančíková

Jitka Borovičková

Pavλίna Blašková

Lukáš Blaško

Jiří Vrba

Alois Skoupil

Petr Kundel

a Michal Vrána.

Děkujeme všem za účast.

Těšíme se na Vás opět za rok

At' žije Hanácký divadelní máj 2025!

